

WIEŚ BALATINA

HISTORIA WIOSKI

Wieś Balatina została pierwszy raz wspomniana w dokumentach 19 czerwca 1429 roku. W publikacji Vladimira Nicu - "Miejscowości Mołdawii w dokumentach i starych księżkach", tom I, opublikowano, że wieś Balatina była również nazywana Demeanouți, Zădureni, Tomești, Bălteni.

Pochodzenie nazwy miejscowości Balatina. Zgodnie z historycznym opisem Anatola Eremii, specjalisty od toponimii, uważa się, że etymonim toponimu pochodzi od ukraińskiego słowa "boloto", które oznacza bagno.

Należy podkreślić, że nazwa wsi jest nieco inaczej zapisywana w istniejących dokumentach od pierwszego poświadczenia miejscowości do dnia dzisiejszego, dlatego możemy zaobserwować trzy warianty: Balotina, Bolotina i obecny wariant Balatina.

W większości dokumentów z pierwszej połowy XIX wieku pisana jest Balotina, ale są też źródła, w których odnotowywana jest obecna wersja nazwy - Balatina.

Możemy z całą pewnością stwierdzić, że według badań archeologicznych osady wiejskie istniały znacznie wcześniej niż 14 000 lat temu. Pierwsze stałe osady ludzkie założone na terenie dzisiejszej wsi Balatina pochodzą z okresu rzymskiego, kiedy mieszkańcy tego obszaru uprawiali ziemię, uprawiali winorośl, uprawiali różne rzemiosła domowe i hodowali bydło. Budowali duże drewniane domy pokryte gliną.

Po tym, jak domy pierwszej osady wsi, która znajdowała się tuż nad brzegiem Prutu, ucierpiały z powodu bardzo dużych powodzi, wieś przeniosła się nieco dalej na wzgórze (obecna lokalizacja), gdzie nie było obawy przed powodzią.

Atrakcje turystyczne

"Land of the Bastards"

"The Land of the Bastards" - to wyjątkowa kolonia ponad 2000 lęgowych ptaków brodzących gniazdujących na dębach. Jest to część rezerwatu "Pădurea Domnească". Obszar lasu dębowego, w którym gniazdują czaple, nie jest zbyt duży - około 1 hektara.

Nigdzie indziej w Mołdawii nie można zobaczyć tak gęstej populacji ptaków na tak małym obszarze. Ciekawostką dotyczącą tych ptaków jest to, że jeśli ich pisklęta nie latają przy pierwszej próbie, są porzucane.

Jest to najbardziej nietypowy i wilgotny obszar na terenie rezerwatu, będący w rzeczywistości siedliskiem leśnym będącym składnikiem lasu grądowego doliny Prutu. Znajduje się w odległości 3 km od gminy Bałatyn i 0,8 km od koryta rzeki Prut. Miejsce to stało się domem dla 3 gatunków ptaków wodnych: sikory siwej (Ardea Cinerea), czapli nadobnej (Egretta garzeta) i czapli nocnej (Huyticorex nycticarax), które gniazdują na drzewach. Sikora szara jest również przyzwyczajona do gniazdowania na drzewach, gdy nie lubi trzciny, o czym świadczy duża liczba par lęgowych w kolonii. To samo dotyczy czapli siwej i nocnej, które wolą gniazdować w koloniach mieszanych, ale duża liczba par i ich preferencje dla tego siedliska (las dębowy) sprawiają, że "Kraj Bękartów" jest wyjątkowym zjawiskiem dla Republiki Mołdawii. Spośród około 1000 par dominuje rudzik z największym udziałem, pozostawiając tylko kilka par czapli siwej i sóweczki. Na każdym drzewie znajduje się do 18 gniazd umieszczonych na wysokości 15-20 m, co sprawia wrażenie zawieszzonego żłobka. W sumie naliczono 332 gniazda. Ptaki przebywają tu od końca marca do pierwszej dekady października. Kolonia obejmuje obszar 3000 m², działkę 17 rezerwatu i jest ściśle chroniona, z bardzo ograniczonym dostępem, aby nie przeszkadzać ptakom w okresie gniazdowania. Przed budową tamy Costești-Stânca, "Țara Bâtlanilor" była rok w rok zalewana przez wody Prutu. Po uregulowaniu koryta rzeki powódzie stały się znacznie rzadsze, a ptasie odchody przyczyniły się do zakwaszenia gleby, powodując z czasem

wysychanie drzew. Gdy drzewa wysychają, wysychają też gniazda, więc z roku na rok Bastal Country zmienia nieco swoje położenie i granice.

Drewniany kościół na cmentarzu we wsi Balatina

Drewniany kościół w kształcie statku we wsi Balatina, pod wezwaniem "Wniebowzięcia Matki Bożej", został zbudowany w latach 1814-1815 z inicjatywy mieszkańców po wielkiej powodzi, która miała miejsce w dolinie Prutu w 1813 roku, gdzie w tym czasie znajdowało się pierwsze miejsce kultu, które zostało zmyte wraz z innymi domami pierwszej osady wsi po masowym oberwaniu się brzegu rzeki.

W ciągu dwóch lat mieszkańcom wsi udało się zbudować drewnianą cerkiew z kamiennym fundamentem (została konsekrowana w 1815 r.), ma cztery kolumny z jońskimi kapitelami przy wejściu, wejście znajduje się po południowej stronie schodów. Ikonostas ma 9 drewnianych kolumn z królewskimi ikonami i świętymi Starego i Nowego Testamentu Biblii. Wszystkie ikony są malowane i zawierają rumuńskie inskrypcje. Ołtarz tego kościoła składa się z absydy, pokrytej draniem i pokrytej deskami, ma trzy boczne okna w nawie, dzwonnica znajduje się w narteksie. W ten sposób miejscowi zbudowali nowe osady na obecnym terytorium wsi, przenosząc się na zbocze nowej osady wiejskiej, gdzie nie było już niebezpieczeństwa powodzi.

Przy wejściu, nad drzwiami, znajduje się niewielki napis w języku rosyjskim: "Z woli Michaiła Iwanowicza Bodarewa, rok 1849". Kościół został ufundowany przez ówczesnego właściciela majątku na okolicznych ziemiach - Michaiła Bodarewa, z czego wynika, że w 1849 r. przeprowadzono prace remontowe w kościele.

Wewnątrz kościoła do dziś zachowała się ikona wykonana ze srebra i kamieni szlachetnych, przedstawiająca Matkę Bożą z Dzieciątkiem na ręku, z napisem "Dumitrașco Săcară 1778 / Mihail Bodarev 1832". W ołtarzu kościoła znajduje się ikona o wymiarach 1 m i szerokości 0,7 m, przedstawiająca Matkę Bożą siedzącą w królewskiej szacie ze Zbawicielem w ramionach. Dominuje kolor czerwony. Zbawiciel w pozłacanych szatach, ze zwojem w lewej ręce i błogosławieństwem w prawej. U dołu znajduje się napis: "1815. Ta ikona została namalowana przez [logofila] Constantina Soroceanu na odpuszczenie grzechów. 16 grudnia".

Opisane elementy można zobaczyć do dziś, ponieważ budynek kościoła zachował się w dobrym stanie, znajduje się na terenie cmentarza we wsi Balatina, r. Glodeni.

W kościele został pochowany Michaił Bodarev. Po jego śmierci z Moskwy przybyła gospodyni Rozalia Kłococewa, która przyczyniła się do remontu kościoła, ale także wyszła z inicjatywą budowy nowego kościoła.

Ostatni remont drewnianego kościoła został przeprowadzony z inicjatywy proboszcza Damiana Junghina. W ostatnich latach przeprowadzono kosmetyczne naprawy na zewnątrz, aby utrzymać kościół w dobrym stanie, by służył jako zabytek historyczny dla miejscowej ludności i przyjezdnych.

Kamienny kościół Wniebowzięcia Matki Bożej

Kamienny kościół, zgodnie z dokumentacją, powstał w 1909 r. i został ufundowany przez gospodynię Rozalię (Rallu) Kłocewą, wdowę po generale Kłoczowie z Moskwy.

Kamień na budowę został przetransportowany przez miejscowych wozami ciągniętymi przez woły z Pociumbeni w dystrykcie Riscani. Zewnętrzna część kościoła została ukończona w 1918 r., kiedy zmarł jego założyciel Mihail

Bodarev.

Wkrótce potem zmarła również rosyjska fundatorka Rozalia Kłocewa, która w tamtych czasach była opłakiwana przez wszystkich za swoją dobroć i wielkie dzieła pozostawione na ziemi Balatina. Po niewielkim przestoju, prawdopodobnie z powodu braku funduszy, prace były kontynuowane z wielkim trudem przez parafian w tamtych trudnych czasach.

Budowa kościoła była kontynuowana po przeniesieniu księdza Vasile Scaletchi (1881-1917), a mianowany nowym proboszczem został Andrei Antonovici (1917-1926), pod którego chrześcijańskim przewodnictwem kontynuowano prace budowlane.

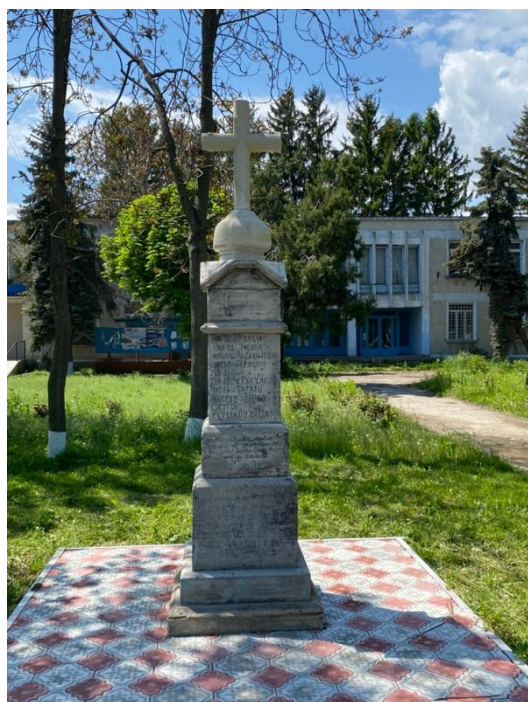
Kościół został konsekrowany po raz pierwszy dopiero w 1924 r. za czasów biskupa Hotinu Visariona Puiu (1879-1964), pierwszego biskupa Hotinu z rezydencją w Balti, pochodzącego z Pascani (Rumunia), po studiach na Wydziale Teologicznym w Bukareszcie i Akademii Duchownej w Kijowie, byłego wikariusza i dyrektora Seminarium Duchownego w Galati, przez pewien czas pierwszego dyrektora Seminarium Duchownego w Kiszyniowie i biskupa Arges (1921-1923). (Dane na podstawie informacji księdza Damiana Junghina, który służył w kościele "Wniebowzięcia Matki Bożej" przez

trzydzieści lat - od 15 czerwca 1954 r. do 3 kwietnia 1984 r. (dołączone do historii świętego miejsca w Balatinie).

Architektura kościoła jest podobna do architektury kościoła we wsi Bisericani, rejon Glodeni, który został zbudowany przez tę samą osobę - Rozalię Rallu Kłocewą.

Kościół jest dość duży, zbudowany w stylu eklektycznym, z sześcienną nawą i czworobocznym dachem zwieńczonym cebulastą kopułą. Zewnętrzna część kościoła jest pięknie zdobiona różnymi elementami dekoracyjnymi: drukowanymi krzyżami na górnych ścianach nawy, łukowatymi żebrami, ząbkowanymi fryzami, fryzami. Krawędzie górnych ścian nawy są rzeźbione ozdobnymi pilastrami. Wśród obiektów sztuki kościelnej warto wspomnieć, że do dziś zachowała się starożytna ikona "Matka Jezusa".

Pomnik rumuńskich bohaterów, którzy zginęli za reintegrację kraju podczas I wojny światowej.

Pomnik rumuńskich bohaterów poległych w I wojnie światowej został wzniesiony w okresie międzywojennym i po raz pierwszy ustawiony w publicznym parku Balatina.

Pomnik ten został wzniesiony z inicjatywy Nicolae Balcescu, kierownika Centrum Kultury w 1937 roku, "ku pamięci Bohaterów, którzy poświęcili się dla Kraju, Narodu, Tronu i Wiary". (Napis z przodu pomnika)

Na froncie pomnika, nieco niżej, wyryto inny tekst: "Śpijcie, śpijcie w pokoju, nieśmiertelni bohaterowie! ... z ofiary waszego życia narodzi się nowe życie, bo krople krwi, jak krople rosy, ożywią naród, który was wychował, dzielni polegli, nieśmiertelni bohaterowie!..". "

Po lewej, prawej i z tyłu widnieją nazwiska poległych bohaterów I wojny światowej.

Po ustanowieniu władzy radzieckiej w 1940 roku pomnik został przeniesiony do obecnego kościoła Wniebowzięcia Matki Bożej w Bałatynie, gdzie był przechowywany do 2021 roku.

W 2021 r., na wniosek mieszkańców, decyzją nr 2/17 CL Balatina, pomnik poległych bohaterów I wojny światowej został przeniesiony do centrum wsi. Drewniany krzyż, który pierwotnie był przymocowany, wyglądał jak pień drzewa, symbolizujący drzewo życia i niosący silne implikacje duchowe, wyrażające harmonię między tym, co boskie i przyziemne, niebem i ziemią, Stwórcą i stworzeniem. Symbol, który najlepiej wyraża frazę "na ziemi jak w niebie".

Ponieważ jednak drewniany krzyż przez lata uległ zniszczeniu, wierzchołek pomnika i krzyż zostały zastąpione kamiennymi elementami z Cosăuți. Pięć kamiennych bloków, które tworzą sam pomnik, zostało przeniesionych na ich obecne miejsce.

Projekt renowacji pomnika został opracowany przez architekta Mihaia Andrieșu i został zatwierdzony przez Komisję Zabytków MECC opinią nr 03 z dnia 28 maja 2021 r. Zgodnie z decyzją Ministerstwa Kultury Republiki Mołdawii z dnia 7 sierpnia 2021 r. proces renowacji pomnika został zakończony.

Stary Kamieniołom

Stary kamieniołom Balatina znajduje się w pobliżu miejscowości, przy drodze Balatina-Lipovăț.

Wewnątrz miejsca, w którym w latach 1956-1991 wydobywano kamień, powstał zbiornik wodny, który z kolei, ze względu na niskie opady deszczu, ostatnio wysycha.

Miejsce to spodoba się osobom, które uwielbiają spędzać wolny

czas na łonie natury, uprawiając sporty ekstremalne. Po drugiej stronie drogi znajduje się las na pagórkowatej stronie wsi Balatina i prowadzi do wsi Cajba.

Przydatne informacje:

Wyżywienie:

Restauracja "Orhideea" - wieś Balatina, tel. +37368474627

"Coriana prim" S.R.L., sklep, tel. +37324941157

"Moscalenco Galina" Î.I., sklep - s. Balatina, tel. +37324942108

"Nicolai Odajiu" Î.I., sklep - wieś Balatina, tel. +37324942133

"Ticuxon" S.R.L., bar - s. Balatina, tel. +37324941532

Ośrodek Zdrowia - Centrum Lekarzy Rodzinnych, - wieś Balatina,
Godziny pracy - 8:00-17:00 (poniedziałek-piątek),
tel. +37324941486

Nagła pomocy medyczna - wieś Balatina, tel. +37324941403

Apteka "Glodeni" S.R.L., apteki, tel. +37324941241

"Lukoil Moldova", S.R.L., stacja paliw, - s. Balatina, tel. +37324941348

Poczta,
godziny otwarcia - 8:00-17:00 (poniedziałek-piątek), tel. +37324941551